

Δελτίο Τύπου

1^η Οκτωβρίου-Παγκόσμια Ημέρα των Μεγαλύτερων Ηλικιακά Ανθρώπων 2026

«Η Εποχή της Μακροζωίας: Επανεκτίμηση των Συστημάτων για μεγαλύτερη διάρκεια ζωής». *The Age of Longevity: Rethinking Systems for Longer Lives*

Η εποχή της μακροζωίας είναι ήδη εδώ – Η κοινωνία πρέπει να είναι έτοιμη για τα περισσότερα χρόνια ζωής

Η Παγκόσμια Ημέρα των Μεγαλύτερων Ηλικιακά Ανθρώπων έχει καθιερωθεί από τη Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ το 1990 να εορτάζεται την 1^η Οκτωβρίου κάθε έτους. Η ημέρα αυτή δίνει τη δυνατότητα στην παγκόσμια κοινότητα να ευαισθητοποιηθεί πάνω στα προβλήματα, τις προκλήσεις και τις ανάγκες των ηλικιωμένων και την καταπολέμηση του ηλικιακού ρατσισμού ενώ ταυτόχρονα υπογραμμίζει τη σημασία της ενεργού και υγιούς γήρανσης, καθώς και την ανάγκη στήριξης των δομών πρόνοιας και των δικαιωμάτων των μεγαλύτερων σε ηλικία ατόμων.

Η ανθρωπότητα ζει περισσότερο από ποτέ. Η αύξηση του προσδόκιμου ζωής αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις της επιστήμης, της ιατρικής και της κοινωνικής προόδου. Ταυτόχρονα, όμως, δημιουργεί μια νέα πραγματικότητα, για την οποία οι κοινωνίες μας καλούνται να προετοιμαστούν.

Αυτό είναι το κεντρικό μήνυμα της φετινής **Παγκόσμιας Ημέρας των Μεγαλύτερων Ηλικιακά Ανθρώπων**, την 1^η Οκτωβρίου, με θέμα **«Η Εποχή της Μακροζωίας: Επανεκτίμηση των Συστημάτων για μεγαλύτερη διάρκεια ζωής»**.

Σύμφωνα με τα Ηνωμένα Έθνη, ο αριθμός των ανθρώπων ηλικίας 60 ετών και άνω ανέρχεται σήμερα σε περίπου **1,2 δισεκατομμύρια παγκοσμίως** και αναμένεται να φτάσει τα **2,1 δισεκατομμύρια έως το 2050**, αντιπροσωπεύοντας περίπου το ένα πέμπτο του παγκόσμιου πληθυσμού. Πρόκειται για μία από τις σημαντικότερες δημογραφικές μεταβολές της εποχής μας.

Την ίδια στιγμή, ο παγκόσμιος πληθυσμός συνεχίζει να γερνά εξαιτίας δύο παράλληλων εξελίξεων: οι άνθρωποι ζουν περισσότερο και οι οικογένειες αποκτούν λιγότερα παιδιά. Ο ΟΗΕ εκτιμά ότι έως τα τέλη της δεκαετίας του 2070 ο αριθμός των ανθρώπων ηλικίας 65 ετών και άνω θα ξεπεράσει για πρώτη φορά τον αριθμό των παιδιών κάτω των 18 ετών. Παράλληλα, ήδη από τα μέσα της δεκαετίας του 2030 οι άνθρωποι ηλικίας 80 ετών και άνω αναμένεται να είναι περισσότεροι από τα βρέφη κάτω του ενός έτους.

Η Ευρώπη στην πρώτη γραμμή της δημογραφικής γήρανσης

Η Ευρώπη βρίσκεται στην πρώτη γραμμή αυτής της δημογραφικής μετάβασης. Στην Ευρωπαϊκή Ένωση, την 1^η Ιανουαρίου 2025, **99 εκατομμύρια άνθρωποι ήταν ηλικίας 65 ετών και άνω**, αντιπροσωπεύοντας το **22% του συνολικού πληθυσμού**. Παράλληλα, το 6% του πληθυσμού της ΕΕ ήταν ηλικίας 80 ετών και άνω.

Η εικόνα είναι ακόμη πιο έντονη σε ορισμένες χώρες. Στην Ιταλία, το ποσοστό των 80+ πλησιάζει το 8%, ενώ στη Γερμανία, την Ελλάδα και την Πορτογαλία ανέρχεται περίπου στο 7%. Η διάμεση ηλικία του πληθυσμού της ΕΕ έφτασε τα 44,9 έτη το 2025, ενώ στην Ελλάδα τα **47,2 έτη**, από 39,2 έτη το 2005 – μία από τις μεγαλύτερες αυξήσεις στην Ευρώπη. Παράλληλα, η Ευρωπαϊκή Ένωση βρίσκεται αντιμέτωπη με μια διαρκή φυσική μείωση του πληθυσμού: το 2024 καταγράφηκαν περίπου **1,3 εκατομμύρια περισσότεροι θάνατοι από γεννήσεις**, ενώ η συνολική αύξηση του πληθυσμού οφειλόταν στη θετική καθαρή μετανάστευση.

Ελλάδα: Μια χώρα που γερνά

Η Ελλάδα βρίσκεται ήδη ανάμεσα στις χώρες με έντονη δημογραφική γήρανση. Σύμφωνα με τα πιο πρόσφατα στοιχεία της **Ελληνικής Στατιστικής Αρχής**, την 1η Ιανουαρίου 2025 ο εκτιμώμενος πληθυσμός της χώρας ανερχόταν σε **10.372.335 κατοίκους**. Από αυτούς, το **23,7% ήταν ηλικίας 65 ετών και άνω**, δηλαδή σχεδόν **ένας στους τέσσερις Έλληνες**. Αντίθετα, μόλις το 12,8% ήταν ηλικίας 0-14 ετών.

Ιδιαίτερα χαρακτηριστικός είναι ο **δείκτης γήρανσης**, ο οποίος έφτασε το **185,4**. Με άλλα λόγια, για κάθε 100 παιδιά ηλικίας 0-14 ετών στην Ελλάδα αντιστοιχούν περίπου **185 άτομα ηλικίας 65 ετών και άνω**. Η δημογραφική εικόνα συμπληρώνεται από τη χαμηλή γεννητικότητα. Το 2024 καταγράφηκαν στην Ελλάδα **68.309 γεννήσεις**, έναντι **125.873 θανάτων**. Δηλαδή, μέσα σε έναν χρόνο καταγράφηκαν περίπου **57.500 περισσότεροι θάνατοι από γεννήσεις**. Η φυσική μείωση του πληθυσμού δεν είναι πλέον μια μελλοντική υπόθεση· αποτελεί τη σημερινή δημογραφική πραγματικότητα της χώρας.

Η ίδια τάση αποτυπώνεται και σε ευρωπαϊκό επίπεδο: το 2024 η Ελλάδα είχε μόλις **6,6 γεννήσεις ανά 1.000 κατοίκους**, μεταξύ των χαμηλότερων ποσοστών στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η μακροζωία αλλάζει τα συστήματα υγείας

Η δημογραφική γήρανση δεν αφορά μόνο στους αριθμούς. Αλλάζει τις ανάγκες ολόκληρης της κοινωνίας.

Τα συστήματα υγείας καλούνται να ανταποκριθούν σε έναν ολοένα μεγαλύτερο αριθμό ανθρώπων που ζουν μέχρι τις δεκαετίες των 80, 90 και 100 ετών. Αυτό σημαίνει μεγαλύτερη ανάγκη για πρόληψη, πρωτοβάθμια φροντίδα, γηριατρική αξιολόγηση, αποκατάσταση, κατ' οίκον φροντίδα, μακροχρόνια φροντίδα και υπηρεσίες που διατηρούν την αυτονομία και τη λειτουργικότητα των ανθρώπων.

Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας επισημαίνει ότι η γήρανση του πληθυσμού δημιουργεί σημαντικές απαιτήσεις για την υγειονομική περίθαλψη, το ανθρώπινο δυναμικό υγείας, τη μακροχρόνια φροντίδα, αλλά και για τη στέγαση, τις μεταφορές και τον σχεδιασμό των πόλεων. Στην Ευρωπαϊκή Περιφέρεια του ΠΟΥ, ο πληθυσμός ηλικίας 60 ετών και άνω αναμένεται να αυξηθεί από 215 εκατομμύρια το 2021 σε περισσότερα από **300 εκατομμύρια έως το 2050**, ενώ ο πληθυσμός των 80+ αναμένεται να υπερδιπλασιαστεί.

Η απάντηση, επομένως, δεν μπορεί να είναι απλώς περισσότερα νοσοκομεία και περισσότερες δομές φροντίδας. Χρειάζεται **επανασχεδιασμός των συστημάτων** με έμφαση στην πρόληψη, στην έγκαιρη παρέμβαση, στην ολοκληρωμένη φροντίδα, στην αποκατάσταση και στη διατήρηση της λειτουργικότητας.

Η υγιής γήρανση, όπως την ορίζει ο ΠΟΥ, δεν σημαίνει απουσία κάθε ασθένειας. Σημαίνει τη δυνατότητα του ανθρώπου να διατηρεί τη λειτουργικότητα που του επιτρέπει να ζει με ευεξία, αυτονομία και συμμετοχή.

Η τρίτη ηλικία δεν είναι παρακμή. Είναι μια νέα περίοδος ζωής

Μέσα σε αυτή τη νέα πραγματικότητα, χρειάζεται να αλλάξει και ο τρόπος με τον οποίο αντιλαμβανόμαστε την ηλικία. Το να μεγαλώνει κανείς δεν σημαίνει απαραίτητα παρακμή, αδυναμία ή κοινωνική απόσυρση. Η μεγαλύτερη ηλικία μπορεί να είναι μία περίοδος νέων δραστηριοτήτων, δημιουργικότητας, συμμετοχής, εθελοντισμού, εκπαίδευσης, ταξιδιών, άθλησης, κοινωνικής προσφοράς και μεταφοράς γνώσης στις νεότερες γενιές. Οι μεγαλύτεροι άνθρωποι δεν αποτελούν μόνο αποδέκτες υπηρεσιών υγείας και κοινωνικής φροντίδας. Είναι **γονείς και παππούδες, εργαζόμενοι, επιστήμονες, επαγγελματίες, εθελοντές, δημιουργοί, μέντορες και ενεργά μέλη των κοινοτήτων τους**. Ο ΠΟΥ υπογραμμίζει ότι η επένδυση στην υγιή και ενεργό γήρανση επιτρέπει στους μεγαλύτερους ανθρώπους να συνεχίσουν να συνεισφέρουν ουσιαστικά στην οικογένεια και στην κοινωνία. Το ζητούμενο, επομένως, δεν είναι να δημιουργήσουμε μια κοινωνία που απλώς «φροντίζει» τους ηλικιωμένους. Είναι να δημιουργήσουμε μια κοινωνία στην οποία **οι άνθρωποι μεγαλύτερης ηλικίας μπορούν να παραμένουν ορατοί, χρήσιμοι, ενεργοί και ισότιμοι**.

Μακροζωία ή εμμονή με τη νεότητα:

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη πλευρά της σύγχρονης συζήτησης για τη μακροζωία. Ζούμε σε μια εποχή κατά την οποία η νεότητα έχει μετατραπεί σε κοινωνικό και αισθητικό πρότυπο. Η αγορά της αντιγήρανσης, οι αισθητικές παρεμβάσεις και επεμβάσεις, οι θεραπείες που υπόσχονται «νεανική» εμφάνιση και η διαρκής αναζήτηση του λεγόμενου «ελιξίριου της νεότητας» αποτυπώνουν μια βαθύτερη επιθυμία: να ζήσουμε περισσότερο, αλλά ταυτόχρονα να μην φαίνεται ότι μεγαλώνουμε.

Και εδώ ίσως χρειάζεται να κάνουμε έναν ουσιαστικό διαχωρισμό. **Άλλο η μακροζωία και άλλο η εμμονή με τη νεότητα**. Η μακροζωία είναι η δυνατότητα να έχουμε περισσότερα χρόνια ζωής. Η υγιής γήρανση είναι η προσπάθεια αυτά τα χρόνια να είναι χρόνια με υγεία, λειτουργικότητα, αυτονομία και ποιότητα ζωής. Η εμμονή με το να δείχνουμε διαρκώς νέοι, αντίθετα, μπορεί να οδηγήσει στην αντίληψη ότι η ίδια η ηλικία είναι κάτι που πρέπει να κρύψουμε ή να «διορθώσουμε». Δεν χρειάζεται να φοβόμαστε τις ρυτίδες, τις αλλαγές στο σώμα ή την ηλικία μας. Χρειάζεται να φοβόμαστε περισσότερο **μία κοινωνία που κάνει τον άνθρωπο να αισθάνεται ότι χάνει την αξία του επειδή μεγαλώνει**.

Η πραγματική πρόκληση της εποχής της μακροζωίας δεν είναι να ανακαλύψουμε το ελιξίριο που θα μας κάνει να φαίνεται ότι δεν μεγαλώνουμε. Είναι να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις ώστε **να μπορούμε να μεγαλώνουμε καλά**.

Η μακροζωία χτίζεται από νωρίς

Η μακροζωία δεν είναι μόνο θέμα γονιδίων ούτε αποτέλεσμα μιας «μαγικής» θεραπείας. Χτίζεται σε μεγάλο βαθμό μέσα από τις καθημερινές μας επιλογές, σε όλη τη διάρκεια της ζωής. Η τακτική σωματική δραστηριότητα, η ισορροπημένη διατροφή, η αποφυγή του καπνίσματος και της υπερβολικής κατανάλωσης αλκοόλ, ο επαρκής και ποιοτικός ύπνος, η πρόληψη και η έγκαιρη αντιμετώπιση των παραγόντων κινδύνου, αλλά και η διατήρηση ισχυρών κοινωνικών σχέσεων και πνευματικής δραστηριότητας αποτελούν βασικούς πυλώνες της υγιούς γήρανσης. Εξίσου σημαντικό είναι να παραμένουμε ενεργοί, να μαθαίνουμε, να δημιουργούμε, να συμμετέχουμε στην κοινωνία και να έχουμε στόχους σε κάθε ηλικία. **Δεν μπορούμε να σταματήσουμε τον χρόνο – μπορούμε όμως να επηρεάσουμε σημαντικά το πώς θα τον ζήσουμε.** Η πραγματική επιδίωξη δεν είναι απλώς περισσότερα χρόνια ζωής, αλλά περισσότερα χρόνια με υγεία, λειτουργικότητα, αυτονομία και ποιότητα ζωής.

Ο στόχος: περισσότερα χρόνια, αλλά κυρίως περισσότερη ζωή στα χρόνια

Η Ελλάδα και η Ευρώπη χρειάζεται να προετοιμαστούν για μια κοινωνία στην οποία οι άνθρωποι θα ζουν περισσότερα χρόνια. Αυτό σημαίνει επένδυση στην πρόληψη, στην υγιή γήρανση, στην ενίσχυση της γηριατρικής φροντίδας, στην ολοκληρωμένη σύνδεση υπηρεσιών υγείας και κοινωνικής φροντίδας, στην υποστήριξη των οικογενειών και των φροντιστών, αλλά και στη δημιουργία περιβάλλοντος όπου οι μεγαλύτεροι άνθρωποι θα μπορούν να συμμετέχουν ενεργά. Η εποχή της μακροζωίας δεν είναι μια εικόνα από το μέλλον. **Είναι η κοινωνία του σήμερα.** Το ερώτημα που τίθεται πλέον δεν είναι εάν θα ζήσουμε περισσότερα χρόνια. Αυτό ήδη συμβαίνει. Το ερώτημα είναι το **πώς θα ζήσουμε αυτά τα περισσότερα χρόνια.**

Και η απάντηση πρέπει να είναι: **με υγεία, αυτονομία, αξιοπρέπεια, δραστηριότητα, κοινωνική συμμετοχή και ποιότητα ζωής – σε κάθε ηλικία.**

Η **Ελληνική Γεροντολογική και Γηριατρική Εταιρεία** με αφορμή την 1η Οκτωβρίου υπογραμμίζει ότι η δημογραφική γήρανση αποτελεί μία από τις μεγαλύτερες προκλήσεις αλλά και μία από τις μεγαλύτερες ευκαιρίες της εποχής μας. Παράλληλα, ευθυγραμμίζεται με το φετινό μήνυμα του ΟΗΕ «Η Εποχή της Μακροζωίας: Επανεκτίμηση των Συστημάτων για μεγαλύτερη διάρκεια ζωής» και στο πλαίσιο της εν εξελίξει «Δεκαετίας Υγιούς Γήρανσης» του ΟΗΕ, επισημαίνει την επιτακτική ανάγκη να μεταφραστούν οι παγκόσμιοι αυτοί στόχοι σε άμεσες και ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις για την ελληνική κοινωνία.

Με βάση τους κεντρικούς πυλώνες του φετινού εορτασμού, η Ε.Γ.Γ.Ε. εστιάζει στις προκλήσεις και τις αναγκαίες παρεμβάσεις για την ελληνική πραγματικότητα:

1. Επανασχεδιασμός της Ελληνικής Κοινωνίας με όρους Ισότητας και Αξιοπρέπειας

Η ελληνική κοινωνία οφείλει να μεταβεί από το μοντέλο της παθητικής φροντίδας των ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας σε ένα μοντέλο ενεργού, υγιούς και παραγωγικής γήρανσης. Αυτό απαιτεί την καταπολέμηση του ηλικιακού ρατσισμού (ageism) και τη διασφάλιση ίσων ευκαιριών για κοινωνική συμμετοχή. Οι μεγαλύτεροι σε ηλικία συμπολίτες μας δεν είναι

βάρος, αλλά πολύτιμο κεφάλαιο γνώσης, εμπειρίας και κοινωνικής συνοχής. Ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ António Guterres αναφέρει: «Τα άτομα μεγαλύτερης ηλικίας είναι ηγέτες και φροντιστές, διαδραματίζοντας καθοριστικό ρόλο στις οικογένειες, τις κοινότητες και τις οικονομίες».

2. Μετασχηματισμός των Συστημάτων Υγείας και Κοινωνικής Προστασίας

Η ελληνική πραγματικότητα αναδεικνύει σοβαρά κενά στις υποδομές μακροχρόνιας φροντίδας και στη διασύνδεση της Πρωτοβάθμιας Φροντίδας Υγείας με την εξειδικευμένη Γηριατρική. Η Ε.Γ.Γ.Ε. ζητά:

- Την αναβάθμιση και επέκταση των δημόσιων δομών μακροχρόνιας φροντίδας και προγραμμάτων όπως το «Βοήθεια στο Σπίτι».
- Την ενίσχυση και θεσμοθέτηση της Γηριατρικής ειδικότητας στο ελληνικό σύστημα υγείας, για την ορθή αντιμετώπιση των πολλαπλών και σύνθετων προβλημάτων της τρίτης ηλικίας.
- Την ανάπτυξη της εξειδικευμένης εκπαίδευσης στη Γεροντολογία όχι μόνο στη Νοσηλευτική που η συγκεκριμένη ειδικότητα έχει θεσπιστεί τα τελευταία 3 χρόνια και βρίσκεται σε αρχικό στάδιο ανάπτυξης αλλά και σε άλλες επιστήμες υγείας.
- Τη στήριξη των άτυπων φροντιστών (οικογένεια), που στην Ελλάδα επωμίζονται το μεγαλύτερο βάρος της φροντίδας των ατόμων μεγαλύτερης ηλικίας, μέσω ψυχολογικής, εκπαιδευτικής και οικονομικής αρωγής.

3. Δημιουργία Φιλικού και Υποστηρικτικού Περιβάλλοντος και Δια Βίου Μάθηση

Η πρόληψη, η αποκατάσταση, η βελτίωση της παροχής φροντίδας υγείας, η ενδυνάμωση των ατόμων ώστε να παραμείνουν ενεργά και ανεξάρτητα για μεγαλύτερο διάστημα είναι τα κυριότερα σημεία στα οποία πρέπει να επενδύσουμε ώστε να υποστηρίξουμε την ισότιμη και ουσιαστική συμμετοχή των μεγαλύτερων ατόμων στην κοινωνική, οικονομική και επαγγελματική ζωή της κοινότητας στην οποία ζουν.

Αυτό μπορεί να επιτευχθεί μέσω της δημιουργίας αυτού που ο ΠΟΥ αποκαλεί «φιλικό προς την ηλικία περιβάλλον». Η προσαρμογή των ελληνικών πόλεων και κοινοτήτων, ώστε να είναι φιλικές προς τους ενήλικες μεγαλύτερης ηλικίας, αποτελεί προτεραιότητα. Χρειαζόμαστε ασφαλείς δημόσιους χώρους, δρόμους και πεζοδρόμια με επαρκή φωτισμό, προσβάσιμα μέσα μεταφοράς και ψηφιακά εργαλεία σχεδιασμένα με βάση τις ανάγκες των μεγαλύτερων ανθρώπων, ώστε να αποφευχθεί ο ουσιαστικός αποκλεισμός τους. Παράλληλα, τα προγράμματα διά βίου μάθησης πρέπει να επεκταθούν, προσφέροντας ευκαιρίες για την απόκτηση νέων δεξιοτήτων, ιδιαίτερα ψηφιακών.

Η Ελλάδα χρειάζεται τη Γηριατρική τώρα περισσότερο από ποτέ

Μέσα σε αυτή τη νέα δημογραφική πραγματικότητα, η ενίσχυση της ιατρικής ειδικότητας της Γηριατρικής δεν αποτελεί πολυτέλεια, αλλά αναγκαιότητα. Η Ελλάδα είναι μία από τις πλέον γηράσκουσες χώρες της Ευρώπης και, παρ' όλα αυτά, η Γηριατρική δεν έχει ακόμη αναγνωριστεί στη χώρα μας ως αυτοτελής ιατρική ειδικότητα, με αποτέλεσμα να υπάρχει ένα σημαντικό κενό στην οργανωμένη και εξειδικευμένη φροντίδα του ολοένα αυξανόμενου πληθυσμού μεγαλύτερης ηλικίας. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, η Γηριατρική αποτελεί ήδη αναγνωρισμένη ειδικότητα σε σχεδόν όλες τις χώρες, με οργανωμένα

προγράμματα εκπαίδευσης και εξειδικευμένη φροντίδα για τις σύνθετες ανάγκες των μεγαλύτερων ανθρώπων.

Η **Ελληνική Γεροντολογική και Γηριατρική Εταιρεία** εδώ και τρεις δεκαετίες αναδεικνύει την ανάγκη ανάπτυξης της Γηριατρικής στην Ελλάδα αγωνιζόμενη για τη θεσμική αναγνώρισή της. Παρά την ομόφωνη απόφαση της Ολομέλειας του Κεντρικού Συμβουλίου Υγείας ήδη από το 2011, ποτέ δεν προχώρησε η έκδοση της σχετικής υπουργικής απόφασης. Η ΕΓΓΕ κρούει τον κώδωνα του κινδύνου: δεν είναι δυνατόν η χώρα να γερνά με τόσο γρήγορους ρυθμούς και ταυτόχρονα να μην διαθέτει ένα σύγχρονο, οργανωμένο και επαρκώς στελεχωμένο σύστημα Γηριατρικής Ιατρικής. Η γηριατρική προσέγγιση δεν αφορά μόνο την αντιμετώπιση ασθενειών, αλλά τον ίδιο τον άνθρωπο και τη διατήρηση της λειτουργικότητας, της αυτονομίας και της ποιότητας ζωής του. Απαιτεί εξειδικευμένη γνώση για την πολυνοσηρότητα, την πολυφαρμακία, την ευπάθεια, τις πτώσεις, τις γνωστικές διαταραχές, την αποκατάσταση και όλες εκείνες τις σύνθετες καταστάσεις που χαρακτηρίζουν συχνά την προχωρημένη ηλικία.

Σε μια Ελλάδα που γερνά, η Γηριατρική δεν μπορεί να παραμένει εκκρεμότητα. Η αναγνώρισή της, η δημιουργία οργανωμένων γηριατρικών υπηρεσιών και η εκπαίδευση επαρκούς αριθμού Γηριάτρων αποτελούν βασικές προϋποθέσεις για ένα σύστημα υγείας που θα μπορεί να ανταποκριθεί στις ανάγκες της κοινωνίας του μέλλοντος. Η «Εποχή της Μακροζωίας» απαιτεί και **ιατρική φροντίδα προσαρμοσμένη στη μακροζωία**. Και η Ελλάδα οφείλει να προετοιμαστεί τώρα και όχι όταν οι δημογραφικές εξελίξεις θα έχουν ήδη καταστήσει το πρόβλημα ακόμη μεγαλύτερο και δυσεπίλυτο.

Εκ μέρους του Δ.Σ. της Ε.Γ.Γ.Ε.

Ο Πρόεδρος

Ιωάννης Γ. Καραϊτιανός

Αμ. Επίκ. Καθηγητής Χειρουργικής Πανεπιστημίου Αθηνών
Διευθυντής Χειρουργικής Κλινικής Νοσοκομείου Ερρίκος Ντυνάν
τ. Συντονιστής Διευθυντής Ογκολογικής Χειρουργικής Κλινικής
Αντικαρκινικού Νοσοκομείου «Άγιος Σάββας»
Τηλ. 6932401823 / Email: igkaraitianos@hotmail.com